

ZARZĄDZENIE

Dnia 21 października 2022 r.

Najwyższy Trybunał Narodowy w składzie:

Sędzia NTN Grzegorz Niedźwiecki (przewodniczący, sprawozdawca)

Protokolant Ewa Śmielak

Najwyższy Trybunał Narodowy w sprawie Tadeusza G. przeciwko Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze o wznowienie postępowania II K 900/19 z urzędu, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 21 października 2022 r. zagadnienia prawnego przedstawionego przez pokrzywdzonego:

1. "Czy prokurator może wszcząć dochodzenie i wnieść akt oskarżenia na rzecz funkcjonariusza publicznego w sprawie o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego takie jak: **znieśławienie, zniewaga, naruszenie nietykalności cielesnej, uszkodzenie ciała poniżej 7 dni?**

2. Czy sąd może prowadzić postępowania publicznoskargowe i wydać wyroku nakazowy lub w postępowaniu zwyczajnym na rzecz funkcjonariusza publicznego w sprawie o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego takie jak: **znieśławienie, zniewaga, naruszenie nietykalności cielesnej, uszkodzenie ciała poniżej 7 dni?"**

podjął zarządzenie:

1. Prokurator może odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego wobec braku znamion przestępstwa publicznoskargowego i braku interesu społecznego w obejmowaniu ściganiem z urzędu występku prywatnoskargowego. Prokurator może wstąpić do postępowania już wszczętego, nie ma jednak prawa wnieść aktu oskarżenia w sprawie ściganej z oskarżenia prywatnego.
2. Sąd nie może prowadzić postępowanie publicznoskargowe i wydać wyroku na rzecz funkcjonariusza publicznego w sprawie o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego wobec braku znamion przestępstwa publicznoskargowego i braku interesu społecznego w obejmowaniu ściganiem z urzędu występku prywatnoskargowego. Sąd ma obowiązek odrzucić akt oskarżenia wniesiony przez prokuratora w sprawie ściganej z oskarżenia prywatnego.

Uzasadnienie

Oskarżyciel prywatny jest stroną procesu i od jego inicjatywy zależy wszczęcie postępowania karnego. Oskarżyciel prywatny sam wnosi do sądu prywatny akt oskarżenia.

Zasadą jest, iż w sprawach ściganych z oskarżenia prywatnego nie działa prokurator jako oskarżyciel publiczny, lecz wyłącznie pokrzywdzony wchodząc w rolę oskarżyciela prywatnego (zob. Wniesienie prywatnego aktu oskarżenia).

<https://sip.lex.pl/procedury/wszczecie-przez-prokuratora-postepowania-w-sprawie-o-czyn-szigany-z-oskarzenia-prywatnego-1610617667>

I. Brak interesu społecznego¹ w obejmowaniu ściganiem z urzędu występku prywatnoskargowego.

Prowadzenie postępowania z oskarżenia publicznego w sprawie skierowanej przeciwko czci, indywidualnych osób, będących reprezentantami organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości oraz administracji rządowej, w której zasadą jest ściganie z oskarżenia prywatnego, jest nieuzasadnione przede wszystkim z tego względu, że pokrzywdzeni są prawnikami, którzy potrafiliby dochodzić obrony swych praw przed sądem, z tytułu naruszenia ich czci, jeśli taka byłaby ich wola. Jeśli zatem pokrzywdzeni będą czuli się pomówieni treściami zawartymi w nośniku informacji, będą mogli samodzielnie dochodzić obrony swej czci wnosząc przeciwko autorowi „pomówień” prywatny akt oskarżenia do sądu. Pokrzywdzeni są bowiem osobami dorosłymi, samodzielnymi, które z racji posiadanego wykształcenia, wykonywanych zawodów, piastowanych stanowisk mają wiedzę i doświadczenie niezbędne do sformułowania pisma procesowego, inicjującego postępowanie sądowe w sprawie z oskarżenia prywatnego. Nie są to osoby ubezwłasnowolnione, nieporadne, upośledzone i ubogie. Mogą powołać zastępcę procesowego i dokonać wpisu sądowego w kwocie 300 zł.

Nie ma przesłanek zastępstwa pokrzywdzonego określonych w [art. 51 k.p.k.](#)

II. Brak skargi uprawnionego oskarżyciela przeszkodą procesową. Postępowanie przygotowawcze bez inicjacji (skargi lub wniosku) pokrzywdzonego jest naruszeniem przez prokuratora zasady dyspozycyjności.

Przeszkoda procesowa w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela ([art. 17 § 1 pkt 9 KPK](#), w zw. z [art. 14 § 1 KPK](#)) musi prowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz umorzenia postępowania karnego.

[V KK 85/17](#), Brak skargi uprawnionego oskarżyciela w postępowaniu w sprawach z oskarżenia prywatnego a ustalenie w toku postępowania naruszenia dobra prawnego innego podmiotu niż oskarżyciel prywatny. - Wyrok Sądu Najwyższego

[Art. 17. Negatywne przesłanki procesowe](#)

§ 1. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

9) brak skargi uprawnionego oskarżyciela;

¹ Pojęcie interesu społecznego możemy aktualnie odnaleźć m.in. w Ustawie jeszcze z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017.1257), który po nowelizacjach w art. 7:

„W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.”

Artykuł 7 nie wskazuje nam jednak, na zakres czy źródło definicji interesu społecznego, nie rozstrzyga także kwestii hierarchii interesu społecznego nad interesem obywateli, oraz relacji do interesu publicznego.

W wyroku SN z dnia 18 listopada 1993 r., [III ARN 49/93](#), stwierdzono, że **„w państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej zasady nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym. Oznacza to, że w każdym przypadku działający organ ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny (publiczny) chodzi, i udowodnić, iż on jest na tyle ważny i znaczący, że bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywateli. Zarówno istnienie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu publicznego nad indywidualny podlegać muszą zawsze wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, a już szczególnie wówczas, gdy chodzi o udowodnienie, iż w interesie publicznym leży ograniczenie (lub odjęcie) określonego przez Konstytucję RP prawa własności”**. W tym samym wyroku SN wskazano także, że za interes społeczny nie może jednakże być uznany interes ekonomiczny lub fiskalny Państwa.

Interes społeczny jest pojęciem niedookreślonym, które powinno być skonkretyzowane przez organ administracji publicznej w procesie stosowania prawa, w szczególności zaś organ jest obowiązany wyjaśnić treść tego pojęcia w konkretnym przypadku i wykazać na podstawie konkretnego stanu faktycznego i prawnego, że taki interes przemawia przeciwko rozstrzygnięciu zgodnie z wnioskiem strony. Nie można bowiem powoływać się na abstrakcyjnie ujęty interes społeczny przy podejmowaniu negatywnych dla strony rozstrzygnięć procesowych bez udowodnienia i wyczerpującego uzasadnienia, na czym ten interes w konkretnym przypadku polega i dlaczego przemawia przeciwko załatwieniu sprawy proceduralnej zgodnie z wnioskiem strony.

III. Naruszenie zasady nemo iudex in causa sua

Zważyć należy, że prowadzenie przez sądy i prokuraturę postępowań z urzędu na rzecz funkcjonariuszy publicznych w sprawach ściganych z oskarżenia prywatnego wywołuje uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności funkcjonariuszy w danej sprawie, jest naruszeniem **zasady nemo iudex in causa sua**. Dla dobra wymiaru sprawiedliwości kwestie te powinny rozstrzygać międzynarodowe sądy i trybunały, Narodowy Sąd Obywatelski bądź Sądy Arbitrażowe.

IV. Art. 501. Niedopuszczalność wydania wyroku nakazowego

Wydanie wyroku nakazowego jest niedopuszczalne:

2) w sprawie z oskarżenia prywatnego;

Na marginesie dodać należy, że niezależnie od powyższego, istnieje poważna wątpliwość czy wyroki sądów powszechnych w Polsce są legalne, nie tylko ze względów politycznych. Istnieje dylemat czy sądy powszechne są organem sadowniczym państwa polskiego czy firmami gospodarczymi zarejestrowanymi jako korporacja w Amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych. To kłóci się z publiczną misją. Służba i biznes to są znaczenia przeciwstawne, to konflikt interesów.

W rejestrze Amerykańskiej Giełdy Papierów Wartościowych (11 Wall Street, Nowy Jork, USA) jako podmiot zarejestrowany przez polskie Ministerstwo Finansów figuruje POLAND REPUBLIC OF

Poland Republic Of Business Address 233 MADISON AVENUE NEW YORK NY 10016

MINISTERSTWO FINANSÓW

D-U-N-S® Nummer: 36-746-2988

Firmeninformation

Adresse:

12 Ul. Świętokrzyska

00-916 Warszawa

Najwyższy Trybunał Narodowy jest podmiotem Trybunału Narodowego, który działa w oparciu o Prawo naturalne, art. 1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 12, 30, 40, 83, Konstytucji RP, Powszechną Deklarację Praw Człowieka, Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, Konwencję w Sprawie Zakazu Stosowania Tortur oraz Innego Okrutnego, Nieludzkiego lub Poniżającego Traktowania albo Karania, Prawo narodów do samostanowienia i Deklarację ONZ o Prawach Ludności Rdzennej.

Ludność rdzenna i każda osoba do niej należąca jest wolna i równa każdemu innemu ludowi i każdej innej osobie oraz ma prawo być wolna od jakiegokolwiek dyskryminacji, w korzystaniu ze swoich praw, w szczególności od dyskryminacji na podstawie swojego pochodzenia i tożsamości. Ludność rdzenna ma prawo do samookreślenia.

https://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_Polish.pdf